



Lag om särskild tillsyn över finansiella konglomerat;

utfärdad 1 juni 2006.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om särskild tillsyn över finansiella konglomerat. Vad som avses med finansiella konglomerat framgår av 2 kap.

Bestämmelser i denna lag skall enligt 3 kap. 3 § i vissa fall också tillämpas på institut och försäkringsföretag.

För ett beslut om tillämpning av vissa bestämmelser i 2 och 3 kap. krävs att Finansinspektionen enligt 6 kap. 2 § första stycket har kommit överens med utländska relevanta behöriga myndigheter om beslutets innehåll.

Särskilda bestämmelser för europabolag

2 § I fråga om europabolag med ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 39–42 i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag³ (dualistiskt organiserade europabolag) tillämpas vad som i 6 kap. 7 § sägs om styrelseledamot på ledamot i tillsynsorganet.

Av 16 § andra stycket och 22 § lagen (2004:575) om europabolag framgår att den i första stycket angivna bestämmelsen skall tillämpas också på ledamöter i ett europabolags lednings- eller förvaltningsorgan.

¹ Prop. 2005/06:45, bet. 2005/06:FiU22, rskr. 2005/06:317.

² Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (EUT L 035, 11.2.2003 s.1, Celex 32002L0087), ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG (EUT L 079, 24.3.2005 s. 9, Celex 32005L0001).

³ EGT L 294, 10.11.2001, s. 1 (Celex 32001R2157).

Definitioner**3 §** I denna lag betyder

1. *anknutet företag*: ett svenskt eller utländskt företag vars huvudsakliga verksamhet är att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller driva annan liknande verksamhet som har samband med den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag,

2. *behörig myndighet*: Finansinspektionen eller någon annan myndighet inom EES som utövar tillsyn, individuellt eller på gruppnivå, över ett reglerat företag med huvudkontor inom EES,

3. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett moderföretag som inte är ett reglerat företag och som tillsammans med sina dotterföretag, varav minst ett är ett reglerat företag med huvudkontor inom EES, och andra företag utgör ett finansiellt konglomerat,

4. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

5. *finansiellt institut*: ett företag som inte är ett kreditinstitut, värdepappersbolag eller fondbolag eller motsvarande utländskt företag och vars huvudsakliga verksamhet är att

a) förvärva aktier eller andelar,

b) driva värdepappersrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt 1 kap. 3 § lagen (1991:981) om värdepappersrörelse, eller

c) driva en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket 2–10 och 12 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § samma lag,

6. *finansiell sektor*: ett eller flera av följande företag

a) kreditinstitut, värdepappersbolag, fondbolag eller motsvarande utländska företag samt finansiella institut och anknutna företag (bank- och värdepapperssektorn),

b) försäkringsföretag, utländska direktförsäkringsföretag, utländska återförsäkringsföretag och försäkringsholdingföretag (försäkringssektorn), och

c) blandade finansiella holdingföretag,

7. *fondbolag*: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd att driva fondverksamhet enligt lagen (2004:46) om investeringsfonder,

8. *försäkringsföretag*: en understödsförening enligt lagen (1972:262) om understödsföreningar eller ett försäkringsbolag enligt försäkringsrörelselagen (1982:713),

9. *försäkringsholdingföretag*: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, ett utländskt direktförsäkringsföretag, ett utländskt återförsäkringsföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag och vars huvudsakliga verksamhet är att förvärva och förvalta andelar i dotterföretag som uteslutande eller huvudsakligen är försäkringsbolag, utländska direktförsäkringsföretag eller utländska återförsäkringsföretag,

10. *institut*: kreditinstitut, värdepappersbolag och fondbolag,

11. *konglomeratdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direk-

tiv 98/78/EG och 2000/12/EG⁴, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG⁵,

12. *kreditinstitut*:

- a) en bank eller ett kreditmarknadsföretag enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse, eller
- b) ett institut för elektroniska pengar enligt lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar,

13. *reglerat företag*:

- a) ett institut eller ett motsvarande utländskt företag, eller
- b) ett försäkringsföretag eller ett utländskt direktförsäkringsföretag,

14. *relevant behörig myndighet*:

- a) en behörig myndighet som ansvarar för tillsynen över en finansiell företagsgrupp, försäkringsgrupp eller en motsvarande utländsk grupp som ingår i ett finansiellt konglomerat,
- b) någon annan behörig myndighet än som avses i a som utsetts till samordnare för ett finansiellt konglomerat, eller
- c) någon annan behörig myndighet som de myndigheter som avses i a och b kommer överens om är relevant,

15. *samordnare*: den behöriga myndighet som enligt 4 kap. ansvarar för tillsynen över ett finansiellt konglomerat,

16. *sektorsbestämmelser*: de bestämmelser i lag och andra författningar som gäller för den rörelse som drivs av institut och försäkringsföretag,

17. *utländskt återförsäkringsföretag*: ett företag som inte är ett försäkringsföretag eller ett utländskt direktförsäkringsföretag och vars huvudsakliga verksamhet är att försäkra risker som överlåts av försäkringsföretag, utländska direktförsäkringsföretag eller utländska återförsäkringsföretag, och

18. *värdepappersbolag*: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersrörelse.

Koncern och ägarintresse

4 § Ett företag är moderföretag och en annan juridisk person är dotterföretag, om moderföretaget

- 1. innehar mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar i den juridiska personen,
- 2. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och på grund av avtal med andra delägare i denna förfogar över mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar,
- 3. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse eller motsvarande ledningsorgan, eller
- 4. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att ensamt utöva ett bestämmande inflytande över denna på grund av avtal med den juridiska personen eller på grund av bestämmelse i dess bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar.

⁴ EUT L 035, 11.2.2003 s.1 (Celex 32002L0087).

⁵ EUT L 079, 24.3.2005 s. 9 (Celex 32005L0001).

Vidare är en juridisk person dotterföretag till moderföretaget, om ett annat dotterföretag till moderföretaget eller moderföretaget tillsammans med ett eller flera andra dotterföretag eller flera andra dotterföretag tillsammans

1. innehar mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar i den juridiska personen,

2. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och på grund av avtal med andra delägare i denna förfogar över mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar, eller

3. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse eller motsvarande ledningsorgan.

Om ett dotterföretag äger aktier eller andelar i en juridisk person och på grund av avtal med den juridiska personen eller på grund av bestämmelse i dess bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar har rätt att ensamt utöva ett bestämmande inflytande över den juridiska personen, är även denna dotterföretag till moderföretaget.

5 § Det finns ett *ägarintresse* om

1. en juridisk person är intresseföretag till ett företag enligt 1 kap. 5 § årsredovisningslagen (1995:1554), eller

2. ett företag direkt eller indirekt äger minst 20 procent av kapitalet eller av samtliga röster i ett annat företag.

6 § I de fall som avses i 4 § första stycket 1–3 och andra stycket samt 5 § skall sådana rättigheter som tillkommer någon som handlar i eget namn men för en annan fysisk eller juridisk persons räkning anses tillkomma den personen.

När antalet röster i ett dotterföretag eller ett företag enligt 5 § bestäms, skall inte de aktier eller andelar i respektive företag som innehas av företaget självt eller av dess dotterföretag beaktas. Detsamma gäller aktier eller andelar som innehas av den som handlar i eget namn men för något av företagets eller deras dotterföretags räkning.

Grupp

7 § I en *grupp* av företag ingår ett moderföretag, dess dotterföretag, företag som moderföretaget eller ett dotterföretag har ägarintresse i och företag som har en gemensam eller i huvudsak gemensam ledning.

Företag har gemensam eller i huvudsak gemensam ledning om de

1. står under samma ledning på grund av avtal mellan företagen eller bestämmelse i företagets bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar, eller

2. har förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan som till större delen består av samma personer och som har fullgjort sitt uppdrag under räkenskapsåret och fram till dess att den sammanställda redovisningen upprättats.

8 § Två företag har *nära förbindelser*, om

1. det ena företaget direkt eller indirekt genom dotterföretag äger minst 20 procent av kapitalet eller disponerar över minst 20 procent av samtliga röster i det andra företaget,

2. det ena företaget direkt eller indirekt utgör moderföretag till det andra eller det finns någon annan likartad förbindelse mellan företagen, eller

3. båda företagen är dotterföretag till eller har någon likartad förbindelse med en och samma juridiska person eller står i ett motsvarande förhållande till en och samma fysiska person.

Nära förbindelser har även en fysisk person och ett företag, om

1. den fysiska personen

a) äger minst 20 procent av kapitalet i företaget,

b) disponerar över minst 20 procent av samtliga röster i företaget, eller

c) på annat sätt har sådant inflytande över företaget att personens ställning motsvarar den som ett moderföretag har i förhållande till ett dotterföretag, eller

2. det finns någon annan likartad förbindelse mellan denna person och företaget.

2 kap. Finansiella konglomerat

Huvudregel

1 § Ett finansiellt konglomerat enligt denna lag består av en grupp som uppfyller samtliga följande villkor:

1. minst ett institut eller försäkringsföretag ingår i gruppen,

2. ett reglerat företag som är auktoriserat inom EES

a) är moderföretag till ett företag inom den finansiella sektorn,

b) har ägarintresse i ett företag inom den finansiella sektorn,

c) har en gemensam eller i huvudsak gemensam ledning med ett företag inom den finansiella sektorn, eller

d) är dotterföretag till ett annat företag och gruppens verksamhet drivs huvudsakligen inom den finansiella sektorn enligt 2 §,

3. minst ett av företagen i gruppen tillhör försäkringssektorn,

4. minst ett av företagen i gruppen tillhör bank- och värdepapperssektorn, och

5. gruppens verksamhet i såväl försäkringssektorn som bank- och värdepapperssektorn är betydande enligt 3 eller 4 §.

Verksamhet huvudsakligen inom den finansiella sektorn

2 § En grupp driver verksamhet huvudsakligen inom den finansiella sektorn om balansomslutningen för de företag som tillhör den finansiella sektorn överstiger 40 procent av den totala balansomslutningen för gruppen.

Betydande verksamhet

3 § En grups verksamhet i försäkringssektorn eller bank- och värdepapperssektorn är betydande om resultatet av följande beräkning för sektorn i fråga överstiger 10 procent. Genomsnittet av

1. kvoten av balansomslutningen för sektorn och den totala balansomslutningen för samtliga företag i gruppen som tillhör den finansiella sektorn, plus

2. kvoten av kapitalkravet för sektorn och det totala kapitalkravet för samtliga företag i gruppen som tillhör den finansiella sektorn.

Den av försäkringssektorn och bank- och värdepapperssektorn som har det lägsta genomsnittet vid tillämpningen av beräkningsmetoden i första stycket är den minsta sektorn. Den största sektorn är den som har det högsta genomsnittet.

4 § En grups verksamhet i försäkringssektorn eller bank- och värdepapperssektorn är även betydande om balansomslutningen för den minsta sektorn överstiger ett belopp motsvarande sex miljarder euro.

Särskilda beräkningsgrunder

5 § Vid beräkningar enligt 2–4 §§ skall inte företag som avses i 5 kap. 6 § första stycket tas med.

6 § Vid tillämpning av 2 och 3 §§ skall intäktstrukturen eller posterna utanför balansräkningen eller båda ersätta balansomslutningen eller användas tillsammans med den, om det finns särskilda skäl och de nämnda faktorerna bedöms vara av vikt för den särskilda tillsynen över ett finansiellt konglomerat.

När ett finansiellt konglomerat upphör att existera

7 § Om ett finansiellt konglomerat inte längre uppfyller förutsättningarna i 1–6 §§, upphör det att vara ett finansiellt konglomerat. Detta gäller dock inte i de fall som avses i 8 och 9 §§.

8 § Om något av de gränsvärden som anges i 2–4 §§ underskrids för ett finansiellt konglomerat, skall i stället ett lägre gränsvärde tillämpas för de tre år som följer närmast efter det år då gränsvärdet underskreds. Följande lägre gränsvärden skall i så fall gälla:

1. 35 procent i stället för 40 procent vid tillämpning av 2 §,

2. 8 procent i stället för 10 procent vid tillämpning av 3 §, och

3. fem miljarder euro i stället för sex miljarder euro vid tillämpning av 4 §.

Om det finansiella konglomeratet innan de tre åren har gått når upp till gränsvärdena enligt 2–4 §§, skall något lägre gränsvärde enligt första stycket inte längre tillämpas. Om det finansiella konglomeratet efter de tre åren fortfarande inte uppfyller kraven i 2–4 §§, upphör det att vara ett finansiellt konglomerat.

Även om ett finansiellt konglomerat uppfyller gränsvärdena i första stycket, skall det upphöra att vara ett konglomerat innan tre år har gått om det inte längre är nödvändigt att det står under särskild tillsyn.

9 § I andra fall än som avses i 8 § skall bestämmelserna i denna lag tillämpas på ett finansiellt konglomerat under en period av tre år, trots att konglomeratet inte längre når upp till något av gränsvärdena i 2 och 3 §§, om det

1. har skett väsentliga förändringar i gruppens struktur, och
2. bedöms särskilt viktigt för den särskilda tillsynen över ett finansiellt konglomerat.

3 kap. Räckvidden av vissa bestämmelser

1 § Bestämmelserna i 4–7 kap. tillämpas för ett finansiellt konglomerat om ett reglerat företag som är auktoriserat inom EES

1. finns i toppen av det finansiella konglomeratet,
2. har ett moderföretag som är ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES, eller
3. står under gemensam eller i huvudsak gemensam ledning med ett annat företag inom den finansiella sektorn.

För ett finansiellt konglomerat som inte omfattas av första stycket och vars moderföretag är ett reglerat företag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor utanför EES tillämpas bestämmelserna i 8 kap.

2 § Om ett finansiellt konglomerat organisatoriskt hör under ett annat finansiellt konglomerat, gäller bestämmelserna i 4–8 kap. bara för det sistnämnda konglomeratet.

3 § Bestämmelserna i denna lag, eller vissa av dem enligt vad som framgår av beslut enligt 4 kap. 4 § 2, skall tillämpas på ett institut eller ett försäkringsföretag om

1. en fysisk eller juridisk person har ägarintresse i, kapitalbindningar med eller annars utövar ett väsentligt inflytande över institutet eller försäkringsföretaget,
2. villkoren i 2 kap. 1 § 3–5 är uppfyllda för de företag som den fysiska eller juridiska personen har sådana förbindelser med som anges i 1, och
3. det bedöms särskilt viktigt att institutet eller försäkringsföretaget står under sådan särskild tillsyn som utövas över finansiella konglomerat.

När första stycket är tillämpligt skall hänvisningarna i denna lag till finansiella konglomerat i stället avse de förbindelser mellan en fysisk eller juridisk person och ett institut eller ett försäkringsföretag som avses i första stycket 1.

4 § Om en grups verksamhet i försäkringssektorn eller bank- och värdepapperssektorn är betydande enligt 2 kap. 4 § men gruppen inte når upp till de gränsvärden som anges i 2 kap. 3 § och det inte är nödvändigt eller lämpligt att gruppen omfattas av bestämmelser om särskild tillsyn över finansiella konglomerat, skall gruppen antingen

1. undantas helt från denna lags tillämpning, eller

2. undantas från tillämpning av en eller flera av bestämmelserna i 5 kap. 7–9 och 11–14 §§.

4 kap. Samordnare av den särskilda tillsynen över ett finansiellt konglomerat

1 § För varje finansiellt konglomerat som avses i 3 kap. 1 § första stycket skall det finnas en samordnare. Om det finns flera berörda behöriga myndigheter, skall samordnaren utses bland dem. Samordnaren ansvarar för den särskilda tillsynen över det finansiella konglomeratet.

2 § Finansinspektionen skall vara samordnare av den särskilda tillsynen över ett finansiellt konglomerat, om det i toppen av konglomeratet finns

1. ett institut eller ett försäkringsföretag,

2. ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i Sverige som är moderföretag till ett institut eller ett försäkringsföretag,

3. två eller flera blandade finansiella holdingföretag med huvudkontor i olika stater inom EES, däribland Sverige, och det dessutom i konglomeratet finns reglerade företag i samma stater under förutsättning att

a) det av de reglerade företagen som, om de tillhör samma sektor, har den största balansomslutningen är ett institut eller ett försäkringsföretag, eller

b) det av de reglerade företagen som, om de tillhör olika sektorer, verkar inom den största sektorn är ett institut eller ett försäkringsföretag, eller

4. ett blandat finansiellt holdingföretag som är moderföretag till flera reglerade företag som inte är auktoriserade i den medlemsstat där holdingföretaget har sitt huvudkontor, och det dotterföretag som har den största balansomslutningen inom den största sektorn är ett institut eller ett försäkringsföretag.

Finansinspektionen skall även vara samordnare om

1. det inte följer av artikel 10.2 a och b i–iii i konglomeratdirektivet att någon behörig myndighet är samordnare och om ett institut eller ett försäkringsföretag har den största balansomslutningen inom den största sektorn, eller

2. inspektionen tillsammans med övriga relevanta behöriga myndigheter kommer överens om det i enlighet med bestämmelserna i 3 §.

När Finansinspektionen enligt första stycket eller andra stycket 1 skall vara samordnare, får inspektionen tillsammans med övriga relevanta behöriga myndigheter komma överens om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen skall utses till samordnare. Finansinspektionen får ingå en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen utses till samordnare med hänsyn till det finansiella konglomeratets struktur och den relativa betydelsen av konglomeratets verksamhet i olika länder.

3 § Om det skulle vara olämpligt med hänsyn till det finansiella konglomeratets struktur och den relativa betydelsen av dess verksamhet i olika länder att samordnare för det finansiella konglomeratet utses enligt de grunder som anges i artikel 10.2 i konglomeratdirektivet, får Finansinspektionen komma överens med övriga relevanta behöriga myndigheter om att inspektionen eller någon annan behörig myndighet skall vara samordnare för det finansiella konglomeratet.

I ett sådant fall skall det finansiella konglomeratet ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga relevanta behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen.

4 § När Finansinspektionen är samordnare skall inspektionen fatta beslut i frågor som gäller om

1. det finns ett finansiellt konglomerat enligt 2 kap. 1–6 §§,
2. bestämmelserna i denna lag skall tillämpas på ett institut eller ett försäkringsföretag enligt 3 kap. 3 §,
3. ett finansiellt konglomerat skall upphöra att vara ett finansiellt konglomerat, och
4. bestämmelserna i 3 kap. 3 § inte längre skall tillämpas på ett institut eller ett försäkringsföretag.

5 § När Finansinspektionen har fattat ett beslut enligt 4 § 1 eller 2 skall inspektionen lämna en underrättelse om beslutet och om att inspektionen är samordnare. En sådan underrättelse skall lämnas till det moderföretag som finns i toppen av ett konglomerat eller, om det inte finns något moderföretag, det reglerade företag som har den största balansomslutningen inom den största sektorn.

Den information som anges i första stycket skall också lämnas till

1. behöriga myndigheter som auktoriserat reglerade företag i konglomeratet och behöriga myndigheter i det land inom EES där det blandade finansiella holdingföretaget har sitt huvudkontor, och
2. Europeiska gemenskapernas kommission.

5 kap. Finansiell ställning

Kapitalbas och kapitalkrav

1 § Bestämmelserna i 3–6, 8 och 10–12 §§ samt 14 § första stycket gäller bara när Finansinspektionen är samordnare för ett finansiellt konglomerat.

2 § För ett finansiellt konglomerat skall det finnas en kapitalbas som uppfyller ett för finansiella konglomerat särskilt kapitalkrav.

Institut och försäkringsföretag som ingår i ett finansiellt konglomerat skall ha en kapitalbas som är tillräckligt stor med hänsyn till kapitalkravet för det finansiella konglomeratet.

3 § Kapitalbasen och kapitalkravet för ett finansiellt konglomerat skall beräknas på grundval av sektorsbestämmelserna om hur kapitalbasen och kapitalkravet bestäms.

4 § Om det i toppen av ett finansiellt konglomerat finns ett institut eller ett försäkringsföretag, skall kapitalbasen och kapitalkravet för det finansiella konglomeratet beräknas enligt sammanläggnings- och avräkningsmetoden (metod 2 enligt bilaga I till konglomeratdirektivet). Om det finns skäl, får kapitalbasen och kapitalkravet i stället beräknas enligt konsolideringsmetoden (metod 1 enligt bilaga I till konglomeratdirektivet) eller enligt en kombination av de angivna metoderna.

Första stycket skall tillämpas även i fråga om andra finansiella konglomerat än sådana som har ett institut eller ett försäkringsföretag i toppen om Finansinspektionen är den enda relevanta behöriga myndigheten.

5 § I andra fall än som avses i 4 § skall Finansinspektionen, efter att ha hört övriga relevanta behöriga myndigheter och det finansiella konglomeratet, besluta vilken av följande metoder som skall användas för beräkning av kapitalbasen och kapitalkravet för det finansiella konglomeratet:

1. sammanläggnings- och avräkningsmetoden,
2. konsolideringsmetoden,
3. kravavräkningsmetoden (metod 3 enligt bilaga I till konglomeratdirektivet), eller
4. en kombination av dessa metoder.

6 § Finansinspektionen skall besluta om undantag för ett företag som ingår i ett finansiellt konglomerat från beräkningen av kapitalbasen och kapitalkravet för konglomeratet om

1. företaget är beläget i ett land utanför EES där det finns rättsliga hinder för att överföra nödvändig information om företaget,
2. företaget har försumbar betydelse med hänsyn till syftet med den särskilda tillsynen över finansiella konglomerat, eller
3. det skulle vara olämpligt eller missvisande att låta företaget omfattas av beräkningen med hänsyn till syftet med den särskilda tillsynen över finansiella konglomerat.

När bestämmelsen i första stycket 2 är tillämplig på flera företag, får undantag inte beslutas, om de tillsammans inte har försumbar betydelse med hänsyn till syftet med den särskilda tillsynen över finansiella konglomerat.

Innan Finansinspektionen beslutar att med stöd av första stycket 3 undanta ett företag från beräkningen, skall inspektionen höra de andra relevanta behöriga myndigheterna. Detta krävs inte i brådskande fall.

Om Finansinspektionen med stöd av första stycket 2 eller 3 undantar ett institut eller ett försäkringsföretag från beräkningen, skall det företag som finns i toppen av konglomeratet, på begäran av Finansinspektionen, lämna upplysningar som inspektionen behöver för sin tillsyn över institutet eller försäkringsföretaget.

Riskkoncentrationer

7 § Ett företag i ett finansiellt konglomerat får inte vara exponerat för så stora finansiella eller andra risker att solvensen eller den finansiella ställningen hos ett reglerat företag som ingår i det finansiella konglomeratet hotas (riskkoncentration).

8 § Om ett blandat finansiellt holdingföretag finns i toppen av ett finansiellt konglomerat, vars största sektor är bank- och värdepapperssektorn, gäller bestämmelserna om stora exponeringar i 5 kap. lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag för samtliga företag som tillhör den sektorn och för det blandade finansiella holdingföretaget.

Interna transaktioner

9 § Interna transaktioner får inte hota solvensen eller den finansiella ställningen hos ett reglerat företag inom ett finansiellt konglomerat.

Med en intern transaktion avses en transaktion genom vilken ett reglerat företag inom ett finansiellt konglomerat direkt eller indirekt anlitar ett annat företag inom samma konglomerat eller en fysisk eller juridisk person som har nära förbindelser med företaget i konglomeratet för att uppfylla en skyldighet, oavsett om den följer av avtal eller inte och oavsett om den förutsätter betalning eller inte.

Rapportering

10 § Den kapitalbas och det kapitalkrav som enligt denna lag gäller för ett finansiellt konglomerat skall beräknas fortlöpande. Resultatet av beräkningarna och väsentliga uppgifter som ligger till grund för dem skall regelbundet rapporteras till Finansinspektionen.

11 § Riskkoncentrationer och interna transaktioner som är betydande och av visst slag, skall regelbundet rapporteras till Finansinspektionen. Vilka dessa är skall beslutas av Finansinspektionen för varje enskilt konglomerat. Inspektionen skall dessförinnan, i fråga om vilka transaktioner och riskkoncentrationer som är betydande, ha hört övriga relevanta behöriga myndigheter och det finansiella konglomeratet, samt, i fråga om vilka slag av riskkoncentrationer och interna transaktioner som skall rapporteras, ha hört övriga relevanta behöriga myndigheter.

12 § När ett reglerat företag hemmahörande inom EES finns i toppen av det finansiella konglomeratet, skall rapporteringen enligt 10 och 11 §§ göras av det företaget.

I andra fall skall rapporten lämnas av det blandade finansiella holdingföretaget i det finansiella konglomeratet eller det institut eller försäkringsföretag i konglomeratet som Finansinspektionen i ett enskilt fall beslutar efter att ha hört de övriga relevanta behöriga myndigheterna och konglomeratet.

System för riskhantering och rutiner för intern kontroll

13 § Institut och försäkringsföretag som ingår i ett finansiellt konglomerat skall ha system för riskhantering och rutiner för intern kontroll som är tryggnande med hänsyn till konglomeratets samlade risksituation.

14 § Institut, försäkringsföretag och blandade finansiella holdingföretag med huvudkontor i Sverige som enligt 12 § ansvarar för rapporteringen till Finansinspektionen skall ha nödvändiga rutiner för intern kontroll för att kunna ta fram uppgifter som kan vara av betydelse för tillsynen över det finansiella konglomeratet.

Om ett institut, ett försäkringsföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i Sverige ansvarar för ett finansiellt konglomerats rapportering till en utländsk behörig myndighet som är samordnare av tillsy-

nen över konglomeratet, skall företaget ha sådana rutiner för intern kontroll som anges i första stycket.

15 § Ett företag som ingår i ett finansiellt konglomerat skall till det företag som enligt 12 § ansvarar för rapporteringen till Finansinspektionen eller till det företag som enligt 14 § andra stycket ansvarar för rapporteringen till en utländsk behörig myndighet som är samordnare lämna de uppgifter som detta företag behöver för att fullgöra rapporteringsskyldigheten.

Första stycket gäller även ett svenskt företag i förhållande till ett sådant företag inom EES som skall upprätta och lämna en rapport enligt en offentlig reglering som bygger på konglomeratdirektivet.

Ledningen i ett blandat finansiellt holdingföretag

16 § Den som ingår i ledningen i ett blandat finansiellt holdingföretag skall ha tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget och även i övrigt vara lämplig för en sådan uppgift.

6 kap. Tillsyn

Tillämpliga tillsynsregler

1 § Finansinspektionen övervakar att denna lag följs.

I fråga om tillsynen över institut och försäkringsföretag gäller det som är föreskrivet i sektorsbestämmelserna, om inte annat följer av denna lag.

Vissa överenskommelser med utländska relevanta behöriga myndigheter

2 § Innan Finansinspektionen fattar ett beslut med stöd av någon av bestämmelserna i 2 kap. 5 och 6 §§, 8 § tredje stycket och 9 § samt 3 kap. 3 och 4 §§, skall inspektionen ha kommit överens med övriga relevanta behöriga myndigheter om innehållet i beslutet.

Finansinspektionen skall på begäran av ett företag som ingår i konglomeratet besluta om förutsättningarna i de nämnda bestämmelserna är uppfyllda.

Om ett beslut enligt första stycket inte framgår av en underrättelse enligt 4 kap. 5 §, skall Finansinspektionen underrätta övriga berörda behöriga myndigheter om beslutet.

Upplysningsskyldighet

3 § Ett företag som ingår i ett finansiellt konglomerat skall lämna Finansinspektionen de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen begär för tillsynen över konglomeratet.

Om företaget inte lämnar upplysningarna till Finansinspektionen, får inspektionen förelägga företaget att göra det. Ett sådant föreläggande får dock inte riktas mot ett reglerat företag som hör hemma i ett annat land inom EES. I fråga om ett sådant företag gäller i stället 7 kap. 3 §.

4 § Finansinspektionen får genomföra en undersökning hos ett svenskt blandat finansiellt holdingföretag som enligt 5 kap. 12 § skall rapportera till inspektionen, om det behövs för tillsynen av det finansiella konglomerat som holdingföretaget ingår i.

Samarbete och utbyte av information med behöriga myndigheter

5 § Finansinspektionen skall i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med utländska behöriga myndigheter i den utsträckning som följer av konglomeratdirektivet.

6 § Finansinspektionen skall, inom ramen för sin befogenhet, efter begäran från en behörig myndighet i ett annat land inom EES lämna eller kontrollera information som behövs för att den utländska myndigheten skall kunna utöva sin tillsyn enligt en offentlig reglering som bygger på konglomeratdirektivet. Den utländska myndigheten får närvara vid en kontroll som utförs av Finansinspektionen.

Tystnadsplikt

7 § En styrelseledamot eller annan befattningshavare hos ett försäkringsföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, som vid fullgörandet av skyldigheter enligt denna lag får kunskap om affärsförhållanden hos ett annat företag inom samma finansiella konglomerat, får inte obehörigen röja vad han eller hon har fått veta och inte heller utnyttja kunskapen i strid med det företagets intresse.

Uppgiftsskyldighet

8 § Ett försäkringsföretag och ett blandat finansiellt holdingföretag är skyldigt att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledare eller om det i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol begärs av åklagare.

Meddelandeförbud

9 § Den undersökningsledare eller åklagare som begär uppgifter enligt 8 § får förordna att företaget samt dess styrelseledamöter och anställda inte får röja för kunden eller för någon utomstående att uppgifter har lämnats enligt 8 § eller att det pågår en förundersökning eller ett ärende om rättslig hjälp i brottmål.

Ett sådant förbud får meddelas om det krävs för att en utredning om brott inte skall äventyras eller för att uppfylla en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

Förbudet skall vara tidsbegränsat, med möjlighet till förlängning, och får inte avse längre tid än vad som är motiverat med hänsyn till syftet med för-

budet. I ett ärende om rättslig hjälp i brottmål får dock förbudet tidsbegränsas endast om den stat eller mellanfolkliga domstol som ansökt om rättslig hjälp samtycker till detta.

Om ett förbud inte längre är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet, skall undersökningsledaren eller åklagaren besluta att förordnandet skall upphöra.

Avgifter

10 § Ett institut eller ett försäkringsföretag som står under tillsyn enligt denna lag skall bekosta Finansinspektionens verksamhet med årliga avgifter.

Om Finansinspektionen vid tillsynen enligt denna lag behöver anlita någon med särskild fackkunskap för bedömning av en viss fråga, skall kostnaden för detta betalas av det institut eller det försäkringsföretag som tillsynen avser.

7 kap. Ingripanden

Överträdelser av denna lag

1 § Om ett institut eller ett försäkringsföretag inom ett finansiellt konglomerat inte uppfyller de krav som anges i 5 kap. eller om kraven är uppfyllda men solvensen eller den finansiella ställningen hos ett reglerat företag inom konglomeratet ändå är hotad, skall Finansinspektionen förelägga det företag som skall rapportera enligt 5 kap. 12 § att vidta åtgärder för att rätta till förhållandet.

Om ett institut eller ett försäkringsföretag bryter mot denna lag, gäller dessutom det som föreskrivs i sektorsbestämmelserna.

2 § Finansinspektionen skall, i egenskap av samordnare, förelägga ett blandat finansiellt holdingföretag att vidta åtgärder för att göra rättelse om holdingföretaget eller dess ledning inte uppfyller de krav som ställs på det enligt denna lag.

3 § Om Finansinspektionen, i egenskap av samordnare, bedömer att ett reglerat företag som hör hemma i ett annat land inom EES inte uppfyller de krav som ställs på det enligt denna lag eller om kraven är uppfyllda men det reglerade företagets solvens eller finansiella ställning ändå är hotad, skall inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i det landet.

Förseningsavgift

4 § Om ett institut, ett försäkringsföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i Sverige inte i tid lämnar de upplysningar som föreskrivits med stöd av 9 kap. 1 § 6 och 7, får Finansinspektionen besluta att företaget skall betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

5 § Förseningsavgiften skall betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

6 § Finansinspektionens beslut att ta ut förseningsavgift får verkställas utan föregående dom eller utslag, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 5 §.

7 § Om förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 5 §, skall Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

8 § En förseningsavgift faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

Vite

9 § Om Finansinspektionen meddelar föreläggande enligt denna lag, får inspektionen förelägga vite.

8 kap. Moderföretag utanför EES

1 § När moderföretaget till ett institut eller ett försäkringsföretag är ett reglerat företag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som har sitt huvudkontor utanför EES gäller 2–4 §§, om Finansinspektionen enligt bestämmelserna i 4 kap. 2 § första stycket eller andra stycket 1 skulle ha varit samordnare. Vid bedömningen av om inspektionen skulle ha varit samordnare skall det bortses från den del av toppen av gruppen som ligger utanför EES.

2 § Finansinspektionen skall kontrollera om den tillsyn som utövas av tillsynsmyndigheten i tredje land är likvärdig med den särskilda tillsyn över finansiella konglomerat som föreskrivs i konglomeratdirektivet.

Finansinspektionen är skyldig att utföra en sådan kontroll på begäran av moderföretaget eller av något av de reglerade företag i konglomeratet som auktoriserats inom EES.

Innan Finansinspektionen tar ställning till om tillsynen är likvärdig, skall inspektionen höra övriga relevanta behöriga myndigheter. Inspektionen skall också ha rådfrågat Kommittén för finansiella konglomerat.

3 § När en tillsynsmyndighet utanför EES utövar tillsyn över ett finansiellt konglomerat som bedömts likvärdig, gäller 5 kap. 2 § andra stycket samt 5 kap. 7 och 9 §§ för institut och försäkringsföretag som ingår i konglomeratet.

4 § Om tillsynen inte bedöms vara likvärdig, skall Finansinspektionen besluta att bestämmelserna i denna lag skall tillämpas på konglomeratet på samma sätt som om företaget i toppen av konglomeratet hade haft sitt huvudkontor inom EES.

Efter att ha hört övriga relevanta behöriga myndigheter får Finansinspektionen i stället besluta att använda sig av andra tillsynsmetoder som säkerställer att tillsynen över de reglerade företagen i det finansiella konglomeratet är tillräcklig. Inspektionen får därvid förelägga en ägare som har ett bestämmande inflytande över institutet eller försäkringsföretaget att inrätta ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES. Inspektionen får då besluta att bestämmelserna i denna lag skall tillämpas på de reglerade företagen i det finansiella konglomerat som leds av detta holdingföretag.

Finansinspektionen skall underrätta det finansiella konglomeratet, berörda behöriga myndigheter och Europeiska gemenskapernas kommission när sådana tillsynsmetoder som anges i andra stycket används.

9 kap. Bemyndiganden

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. hur balansomslutningen och kapitalkraven skall beräknas enligt 2 kap. 2–4 §§,
2. de närmare förutsättningarna för att tillämpa bestämmelsen i 3 kap. 4 §,
3. hur kapitalbasen och kapitalkraven skall beräknas enligt 5 kap. 3–5 §§,
4. hur riskkoncentrationer enligt 5 kap. 7 § skall värderas,
5. hur interna transaktioner enligt 5 kap. 9 § skall värderas,
6. innehållet, omfattningen och fullgörandet av rapporteringen enligt 5 kap. 10 §,
7. sådana riskkoncentrationer och interna transaktioner som skall rapporteras enligt 5 kap. 11 § och fullgörandet av denna rapportering, och
8. kraven på system för riskhantering och rutiner för intern kontroll enligt 5 kap. 13 och 14 §§.

2 § Regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter för tillsyn som avses i 6 kap. 10 § första stycket.

10 kap. Överklagande och ansvarsbestämmelse

Överklagande

1 § Finansinspektionens beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut enligt denna lag skall gälla omedelbart.

Ansvarsbestämmelse

2 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot ett meddelandeförbud enligt 6 kap. 9 §.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006.

På regeringens vägnar

SFS 2006:531

GÖRAN PERSSON

SVEN-ERIK ÖSTERBERG
(Finansdepartementet)

